

La costella d'Adam

La majoria d'elles trenquen el motlle clàssic que des de sempre han exercit les esposes dels polítics. Altres, però, prefereixen viure a l'ombra de la política sense cap tipus de prejudici.

Esther Roig

Ester Amselem Amselem és, a part de la senyora del número u del CDS a Catalunya, Antoni Fernández Teixidó, una dona que treballa d'assessora fiscal i comptable. Actualment, i mentre ell es dedica exhaustivament a totes les activitats pròpies d'aquests dies de campanya electoral, ella lliura un altra campanya: la campanya de la renda en la qual es veu immersa l'empresa que dirigeix. Són 13 anys de matrimoni i un fill a punt de nàixer. No obstant això, ella manifesta que mai s'ha sentit a l'ombra per l'activitat que desenvolupa el seu marit. «Conviure amb un polític es du bé mentre la política es faci de casa cap a fora. El cas contrari —assegura— podria ser insuportable».

L'actitud d'Ester Amselem és molt semblant a la de Maria Antònia Suau Bonet, 26 anys casada amb el candidat que presenta Unió Balear (UB), Gregori Mir Mayol. Llicenciada en filologia catalana, dos fills, i amb una feina en el Grup Cultural de Palma com a professora de català per a persones adultes, manifesta obertament que «això de la política no m'altera en absolut». I que per ella aquests dies de campanya electoral signifiquen un poc més de treball a casa perquè ell, el candidat, està més temps fora. «Però —diu— després, tot torna a la normalitat i ell, el polític, contribueix a les feines de la casa com sempre». Al contrari que la muller del número u del CDS a Catalunya, Maria Suau Bonet sí que participa directament en la campanya electoral com un membre més del partit. «Ho faig —manifesta— perquè vull i en cap moment m'he sentit obligada a res ni a ningú per sèr la senyora de Gregori Mir. Compartim les mateixes idees polítiques i per tant l'ajud, però no em sent ni m'he sentit mai en segona fila».

Unes altres circumstàncies i, possiblement, una altra història és la de Carmen Sáez-Merino Martínez, de 32 anys, deu del quals casada amb Pere

Agramunt Font de Mora, primer de la llista que presenta el Partit Popular a València. Amb dos fills, un xiqueta de set anys i un xiquet de tres, aquesta dona es va quedar «de pedra» quan fa un any el seu marit, fins al moment president de la Confederació Empresarial Valenciana (CCEV), li va dir que es passava a la política. Per a ella, aquests dies de campanya electoral signifiquen una nova experiència que ha complicat la seva vida. No obstant això, ella, ho té molt clar: «Des del moment que em necessite estaré al seu costat. Clar que —afegeix— de vegades s'ha de saber estar en un segon pla».

Narcís Serra amb la seua esposa.

Compartir la vida pública del marit, o negar-s'hi terminantment són les actituds extremes de les esposes dels polítics. En la foto Roca amb Anna Segarra.

El motlle clàssic que interpretà a la perfecció l'ex-primera dona dels EUA, Nancy Reagan, es dona primordialment entre les dones dels candidats dels partits de la dreta. Elles no tenen cap tipus de prejudici a l'hora confessar que van a la perruqueria abans d'assistir a un míting i que ell, el polític, és el primer. A Carmen Sáez-Merino el seu marit li va aconsellar que posara una bomboneria mentre ell es dedicava a la política. Ella assegura amb tota tranquil·litat que trau temps per a tot, però que està disposada a tancar la tenda i acompanyar-lo sempre que li ho demane.

A l'ombra del silenci

A l'altre extrem de les dones que es deixen fotografiar sense cap tipus de vergonya al costat de número u, en aquest cas el seu marit, o que a pesar d'una activitat laboral o professional diferent ajuden el candidat sense acusar el pes de la seva ombra, hi ha altres models de conducta. La dona que s'amaga en l'anonimat perquè no té res a dir i la que, amb una actitud de defensa absoluta de la seva persona es nega d'una manera terminant a compartir la part de vida pública del seu marit. En els dos casos, aquestes dones eviten per tots els mitjans fer declaracions

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p> <p>EL SEMBRADOR DE PESTA</p> <p>Gesualdo Bufalino Venècies, 22. 200 pàgines.</p> <p>La sorpresa més esclatant que s'ha donat a conèixer en la literatura italiana en els últims deu anys: un genial <i>outsider</i>.</p>	<p> Editorial Laia</p> <p>LA REBEL·LIÓ</p> <p>Josep Roth Col·lecció L'Escala</p> <p>Amb la llicència corresponent a la butxaca, una condecoració al pit i un orgue de maneta, l'Andreas Plum va sortir al carrer disposat a guanyar-se la vida honoradament.</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>NI TAN ALTS, NI TAN RICS</p> <p>Manuel Molins Bromera/Teatre, 1. 490 ptes.</p> <p>Una visió irònica i lúdica de les continuades renúncies dels fills del <i>maig del 68</i>.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>APRENDRE A APRENDRE</p> <p>Eines d'estudi Irene de Puig</p> <p>Aquest llibre ajuda els alumnes a aprendre a estudiar, augmenta el rendiment acadèmic i és útil, també, per a professors, tutors i pares.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>ANTOLOGIA</p> <p>Blai Bonet Pròleg i selecció de Xavier Lloveras Gregal poesia, 23</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>L'ILLA D'OMAR</p> <p>Maria de la Pau Janer Els grumets de La Galera, 93</p> <p>Un cant a la imaginació i a la poesia.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>LA MORT D'IVAN ÍLITX</p> <p>Lleó Tolstoi Col·lecció El Grill, núm. 5</p> <p>Ivan Íltx, un home gris i mediocre, veurà trasbalsada la seua vida per la perspectiva d'una mort propera, però aquest fet li permetrà arribar a la visió de la realitat.</p>	<p> curial</p> <p>L'AMIC DEL VENT</p> <p>Francesc Lleal (Fora de col·lecció).</p> <p>Narració que ens mostra la vida d'un senzill mariner a mitjan segle XIX.</p>
<p> Edicions Proa</p> <p>EL JARDÍ DELS SET CREPUSCLES</p> <p>Miquel de Palol Il·lustració de Raimon Sunyer A tot vent 273-274-275.</p>	<p> UNIVERSITAT DE VALÈNCIA</p> <p>LA SEXUALITAT DELS UNIVERSITARIS VA- LENCIANS</p> <p>F. Bayarri i J. A. Benavent Col·lecció Cultura Universitària Popular</p>

Carmen Sáez-Merino d'Agramunt.

públiques, tant referents a la seva vida o al seu treball, com a l'activitat del seu home.

L'únic que exigeixen es que les deixin en pau, sense comprendre les exigències de ser, vulgen o no, les dones dels números u.

Muller com la de Fèlix Pons Irazzábal, candidat que presenta el PSOE a Balears, o la senyora del número u per Unitat del Poble Valencià (UPV) Xavier Cantera i Chocarro, que ni tan sols ha volgut donar el seu nom, representen aquests grups de dones que es mantenen al marge en defensa d'una actitud independent. Per a elles, les declaracions en funció de ser les senyores dels número u estan de més.

Dins l'altre grup de dones que s'imposen el silenci hi ha María Soledad Valle, senyora del número u del Partit Popular a Balears, Josep Canellas Font. Per a aquesta dona, l'anonimat que defensa té un altre sentit diferent al de les dones d'esquerra. En aquest cas es tracta de no parlar, perquè l'important, el protagonista, és ell, el polític.

Enmig de totes aquestes actituds radicals, senyores com Anna Segarra, dissenyadora d'interiors casada amb Miquel Roca, número u per Convergència i Unió a Catalunya; o com les dones de Teixidó, Ester Amselem, i de Gregori Mir, Maria Antonia Suau Bonet. Senyores amb una activitat diferent a la del seu marit, amb una independència econòmica, amb la llibertat de compartir o no la activitat política dels número u, sense vergonyes ni prejudicis. Sense necessitat d'amagar-se en el silenci. □